

Назаренко О.А.

Державний університет інтелектуальних технологій і зв'язку

Озарко К.С.

Відокремлений структурний підрозділ «Науково-дослідний інститут інфокомунікацій Державного університету інтелектуальних технологій і зв'язку»

ВИКЛИКИ ТА СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ

У статті проаналізовано динаміку втрат економіки України від пошкоджень інфраструктури внаслідок воєнного вторгнення росії. Наведено загальну оцінку прямих, непрямих втрат та потреб економіки України у відновленні в розрізі галузей. Окреслено п'ять стратегічних векторів розвитку держави і механізмів підвищення ефективності управління нею. Першим стратегічним вектором є діяльність органів влади різних рівнів, бізнесу, науковців та громадськості спрямована на напрацювання плану заходів з післявоєнного відновлення та розвитку України, знаходження під них ресурсів та їх успішної реалізації. Другий стратегічний вектор – це спрощення на період війни та удосконалення законодавства України. Важливо відмітити, що спрощеність процедури призначення на посади державної служби у військових адміністраціях зберегла керованість держави в умовах наростання невизначеності та непередбачуваності процесів на тлі військової агресії росії. Низка внесених змін у нормативно-правове поле, в рамках якого функціонують суб'єкти економічної діяльності, дозволили відновити їх економічну активність та підтримати українську економіку. Третім стратегічним вектором є відновлення економіки держави за рахунок переміщення підприємств з територій, що наближені або знаходяться у зоні бойових дій, в безпечні регіони Західної України. Крім того, у рамках даного вектора конкретизовано низку напрямів діяльності органів державної влади (створення сприятливих умов для функціонування, постійна комунікація з бізнесом для знаходження можливостей розширення співпраці, реалізація регіональних та грантових програм підтримки бізнесу, удосконалення функціональної діяльності органів публічного управління в умовах війни тощо). Четвертий стратегічний вектор полягає у посиленні влади на місцях, визначенні підходів, методів та інструментів, що допомогатимуть зміцненню потенціалу територіальних громад. П'ятий стратегічний вектор – це забезпечення результативної та ефективної комунікації між органами влади різних рівнів, між органами державної влади та громадськістю. Оскільки добра поінформованість завдяки механізму комунікації взаємодії як влади, так і суспільства дозволить уникнути або пом'якшити перебіг низки кризових ситуацій в суспільстві, економіці, політиці, системі державного управління того.

Ключові слова: публічне управління, виклики, стратегічний вектор, план відновлення України, релокація бізнесу, децентралізація, війна.

Постановка проблеми. Повномасштабне вторгнення російської федерації в Україну та запровадження воєнного стану внесли свої корективи, фактично, у всі сфери суспільного життя. Та чи найбільше в сферу публічного управління та адміністрування, від швидкого реагування якої на виклики нової реальності залежить забезпечення життєдіяльності країни у цей непростий час. Адже, робота державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування мала швидкими темпами адаптуватись під потреби держави та територіальних громад, бізнесу, населення в умо-

вах війни. Крім того, постало питання напрацювання ефективних механізмів державного управління на всіх рівнях, спрямованих на збереження життя громадян, роботи бізнесу, надання соціального захисту тощо.

Сьогодні однієї із найбільш складних проблем для держави є пошук та мобілізація економічних ресурсів на військові потреби. Ступінь готовності країни вистояти та перемогти визначається не тільки чисельністю й рівнем озброєності збройних сил України, але й станом національної економіки та воєнно-економічним потенціалом держави.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Різним аспектам розвитку публічного управління присвячені наукові праці Г. Атаманчука, В. Баштанника, О. Решоти [13], Р. Ковбасюка, В. Мартиненка, В. Борщевського, О. Василиці, Є. Масвеева [1, с. 30-35], Н. Мельтюхової, Дж. Нейсбіта, О. Оболенського, С. Серьогіна, Ю. Сурміна, А. Тоффлера, С. Удовіка, А. Комарницької, Г. Капленко, А. Стасишина [11], Ф. Фукуями, Ю. Хабермаса, В. Куйбіда [5, с. 272-287.] та ін. Проте, незважаючи на вагомий напрацювання, залишаються ще питання, що особливо гостро постають перед науковцями та потребують ґрунтовних досліджень. Зокрема цілком нове коло таких питань окреслилося воєнними діями на території України.

Метою статті є розгляд викликів, які постали перед системою публічного управління у зв'язку з повномасштабними воєнними діями на території України, та окреслення стратегічних векторів розвитку держави і механізмів підвищення ефективності управління нею.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Економіка України зазнала через війну чималих втрат. Зокрема на сьогоднішній день обсяг непрямих втрат (зниження ВВП, припинення інвестицій, відтік робочої сили, додаткові витрати на оборону та соціальну підтримку тощо) оцінюється в межах 564-600 млрд доларів США [10]. А сума завданих інфраструктурі України збитків, за оцінками SE Institute (Kyiv School of Economics), за весь період військових дій зросла з 62,9 млрд доларів США станом на 24.03.2022 р. до 114,5 млрд доларів США станом на 05.09.2022 р. (рис. 1). Це більше як 50% ВВП України 2021 р.

Найбільше збитків завдано через руйнування житлового фонду та об'єктів інфраструктури, розмір яких станом на 05.09.2022 р. приблизно ста-

новить 82,9 млрд доларів США або 72% від усіх прямих втрат держави з початку війни росії проти України. Загалом у результаті проведення спільної роботи KSE Institute, Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України, Міністерства розвитку громад та територій України, Міністерства інфраструктури України у співпраці з іншими міністерствами та партнерськими організаціями вдалося встановити, що пошкоджено, зруйновано або захоплено щонайменше 15,3 тис багатоповерхових житлових будинків, 115,9 тис приватних будинків, 44 соціальні центри, 1118 закладів середньої освіти, 1991 магазин, 593 аптеки, 188,1 тис приватних автомобілів, 9,5 тис автобусів, 492 трамваї та тролейбуси, 978 медичних закладів, 511 адміністративних будівель [3]. І це в основному в Київській, Донецькій, Луганській, Харківській, Миколаївській та Запорізькій областях.

При цьому, за оцінками експертів мінімальні потреби у відновленні галузей становлять 197,8 млрд доларів США (табл. 1), найбільша частка в яких припадає на відновлення житлового фонду (75,3 млрд доларів США або 37,2% у структурі загальних потреб у відновленні), інфраструктури (51,1 млрд доларів США або 25,8% у структурі загальних потреб у відновленні), підприємств і промисловості (19,7 млрд доларів США або 10,0% у структурі загальних потреб у відновленні).

Загальну оцінку прямих, непрямих витрат та потреб економіки України у відновленні в розрізі галузей наведено у табл. 1.

Тому очевидно, що першочерговим стратегічним завданням, на вирішення якого має бути спрямована діяльність органів влади різних рівнів, бізнесу, науковців та громадськості є напрацювання

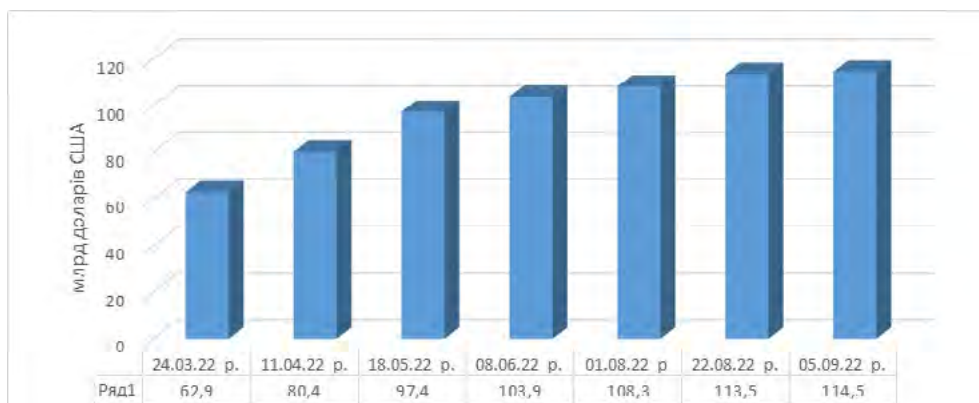

Рис. 1. Загальна оцінка втрат економіки України від пошкодження інфраструктури

Джерело: сформовано автором на основі [2]

плану заходів з післявоєнного відновлення та розвитку України, знаходження під них ресурсів та їх успішної реалізації (*перший стратегічний вектор*). Відповідно до Указу Президента від 21 квітня 2022 р. № 266/2022 «Питання Національної ради з відновлення від наслідків війни» таку роботу вже розпочато за 24 напрямками [6-7]:

- 1) європейська інтеграція;
- 2) аудит збитків, понесених внаслідок війни;
- 3) відновлення та розбудова інфраструктури;
- 4) відновлення та розвиток економіки;
- 5) повернення громадян, які тимчасово переміщені, та їх інтеграції в суспільно-економічне життя держави;
- 6) функціонування фінансової системи, її реформування та розвиток;
- 7) розвиток військово-промислового комплексу;
- 8) модернізації та розвиток сфери безпеки і оборони;
- 9) енергетична безпека;
- 10) державне управління;
- 11) нова аграрна політика;
- 12) будівництво, містобудування, модернізація міст та регіонів;
- 13) діджиталізація;
- 14) захист прав ветеранів війни;
- 15) освіта і наука;
- 16) молодь та спорт;
- 17) культура та інформаційна політика;
- 18) юстиція;

- 19) антикорупційна політика;
- 20) охорона здоров'я;
- 21) екологічна безпека;
- 22) соціальний захист;
- 23) захист прав дітей та повернення дітей, які переміщені за кордон;
- 24) права людини.

Проект Плану відновлення України було презентовано Прем'єр-міністром України Денисом Шмигалем 4 липня 2022 р. під час Міжнародної конференції в Лугано (Швейцарія). Після його оприлюднено в Інтернет-просторі для коментування та надання пропозицій.

Загалом для відбудови України передбачається реалізувати 850 проєктів вартістю 750 млрд дол. США. План розрахований на 10 років (2023–2032 рр.) та відбуватиметься у дві хвили: перша хвиля (2023–2025 рр.) – 580 проєктів на 350 млрд дол. США; друга хвиля (2026–2032 рр.) – 270 проєктів на 400 млрд дол. США. При цьому у плані закладено, що українська економіка впродовж усього періоду щорічно зростатиме на 7% і на його кінець Україна за Індексом економічної складності та Індексом людського капіталу входить у рейтинг ТОП-25 [7]. Найдорожчими проєктами є: «Відновлення та модернізація житла та інфраструктури регіонів» – 150–250 млрд дол. США; «Розширення та інтеграція логістики з ЄС» – 120–160 млрд дол. США; «Енергетична незалежність та Зелений

Таблиця 1

Загальна оцінка прямих, непрямих втрат та потреб економіки України у відновленні в розрізі галузей

млрд доларів США

Тип майна	Прямі втрати	Загальні непрямі втрати галузі	Загальна потреба у відновлення галузі
Житлові будівлі	47,8	3,5	75,3
Інфраструктура	35,1	18,7	51,1
Активи підприємств, промисловість	9,7	30,3	19,7
АПК та земельні ресурси	4,3	23,4	17,5
Соціальна сфера	0,2	6,4	6,6
Транспорт	2,7	0,4	5,0
Освіта	4,4	2,1	5,4
Торгівля	2,1	23,3	3,9
Енергетика	1,8	11,6	3,5
Охорона здоров'я	1,6	2,7	2,5
ЖКГ	1,3	2,3	1,7
Культура, туризм, спорт	2,0	4,3	3,2
Адміністративні будівлі	0,9	0,1	1,3
Цифрова інфраструктура	0,6	1,1	1,0
Фінансовий сектор	0,02	0,2	0,02
РАЗОМ	114,5	130,4	197,8

Джерело: сформовано автором на основі [3].

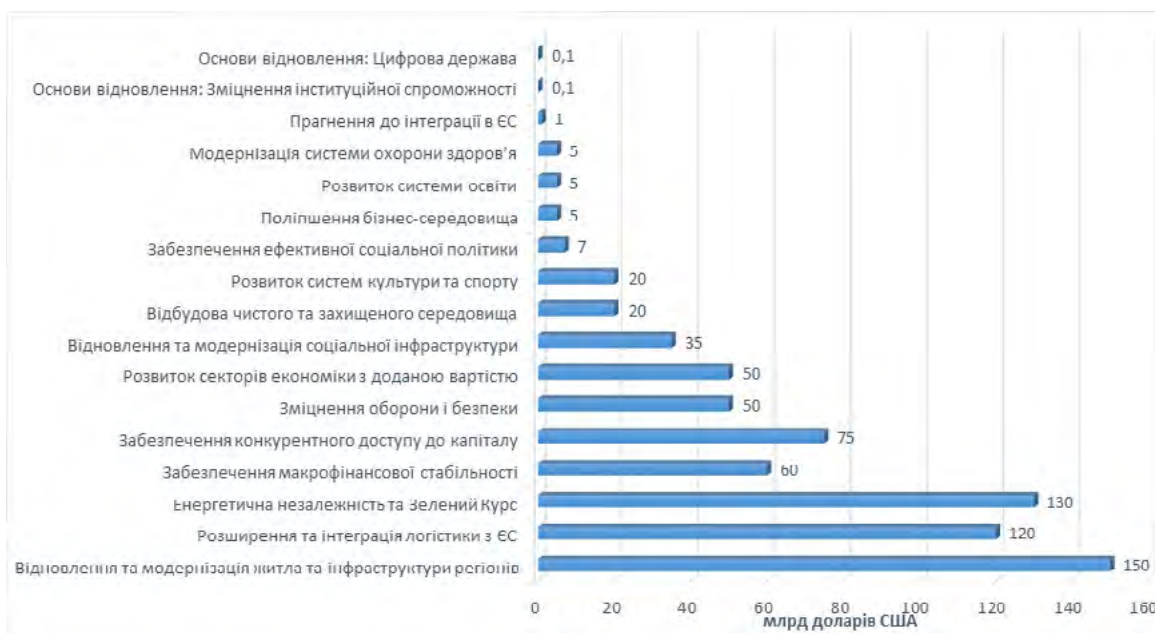

Рис. 2. Орієнтовна вартість проєктів відбудови України

Джерело: сформовано автором на основі [7]

курс» – 130 млрд дол. США; «Забезпечення макрофінансової стабільності» – 60–80 млрд дол. США; «Забезпечення конкурентного доступу до капіталу» – 75 млрд дол. США (рис. 2).

Основні джерела залучення коштів на фінансування проєктів Плану відновлення України наведено на рис. 3.

Як зазначається у документі «План відновлення України» для досягнення максимально ефективного результату у відбудові країни цей процес має базуватися на таких п'яти основних принципах як: 1) негайного початку і поступового розвитку; 2) нарощування справедливого добробуту; 3) інтеграції в ЄС; 4) відбудови кращого, ніж було, в національному та регіональному масштабах; 5) стимулювання приватних інвестицій [7].

Крім того, вважаємо, що в цей непростий час для України, мають бути застосовані якісні підходи до її відбудови в процесі реалізації «Плану відновлення України», в яких акцент буде зроблено на:

- 1) модернізацію функцій держави;
- 2) запровадження прозорих та зрозумілих механізмів взаємодії влади, громадськості, бізнесу, донорів, урядів іноземних країн;
- 3) залучення різних джерел фінансування (гранти; іноземні інвестиції; позики та низьковідсоткові кредити; іно-

земна допомога; фонди; репарації від росії; збір коштів через онлайн-платформи, наприклад United24 (U24); тощо);

4) напрацювання з міжнародними партнерами механізмів розподілу коштів та забезпечення прозорості їх використання;

Рис. 3. Джерела фінансування проєктів Плану відновлення України

Джерело: сформовано автором на основі [7]

5) деолігархізацію;
6) згуртованість усіх гілок влади з найменшими проявами змагання між централізацією та децентралізацією;

7) мінімізацію політичних, корупційних і бюрократичних ризиків, типових для українських державних інституцій;

8) не просто відновлення старої радянської інфраструктури, а створення такої інфраструктури, яка відповідатиме сучасним принципам урбаністики та європейським стандартам;

9) посилення ролі громадськості в процесах прийняття рішень; реальну інтеграцію громадянського суспільства та всіх українців до змін в країні.

Поки «План відновлення України» в процесі доопрацювання Кабінету Міністрів України, органам державної влади та місцевого самоврядування доводиться працювати та приймати нагальні рішення для забезпечення життєдіяльності країни, подолання гуманітарних криз, з якими можуть зіткнутися українці через дії росії (початок зимового періоду та опалювального сезону; можливі негативні наслідки через ескаляцію ситуації на ЗАЕС; перепони у надходженні гуманітарної допомоги до України; інтеграція внутрішньо переміщених осіб у життя громади, де вони наразі перебувають; надання соціально-правового захисту та гуманітарної допомоги постраждалому населенню; прийняття на роботу фахівців в органи влади різних рівнів; відбудова

та налагодження бізнес-зв'язків; створення безпечного освітнього середовища; тощо). Основу для їх реалізації формує спрощене на період війни та удосконалене законодавство України (*другий стратегічний вектор*).

Зазначимо, що від початку війни найбільше ухвалених Верховною Радою України законопроектів були присвячені економічній політиці – 22% від усіх прийнятих документів, правовій політиці (наприклад, зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального кодексу, Кримінального процесуального кодексу України щодо співробітництва з Міжнародним кримінальним судом та ін.) – 18%, безпеці та обороні України – 13% (рис. 4).

На особливу увагу заслуговують зміни до нормативних актів, якими на час воєнного стану було врегульовано діяльність органів державної влади, місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання державного сектору економіки. Адже, у перші дні війни діяльність деяких держорганів частково або повністю була призупинена, а вже після перших перемог на півночі країни й певної стабілізації ситуації поступово почала відновлюватися. Безумовно, за кожною державною установою стоять люди. Хтось з держслужбовців виїхав за кордон або в інші регіони України, хтось пішов на фронт. Як наслідок, у багатьох державних органах дуже загострилася потреба у негайному поповненні кадрового потенціалу.

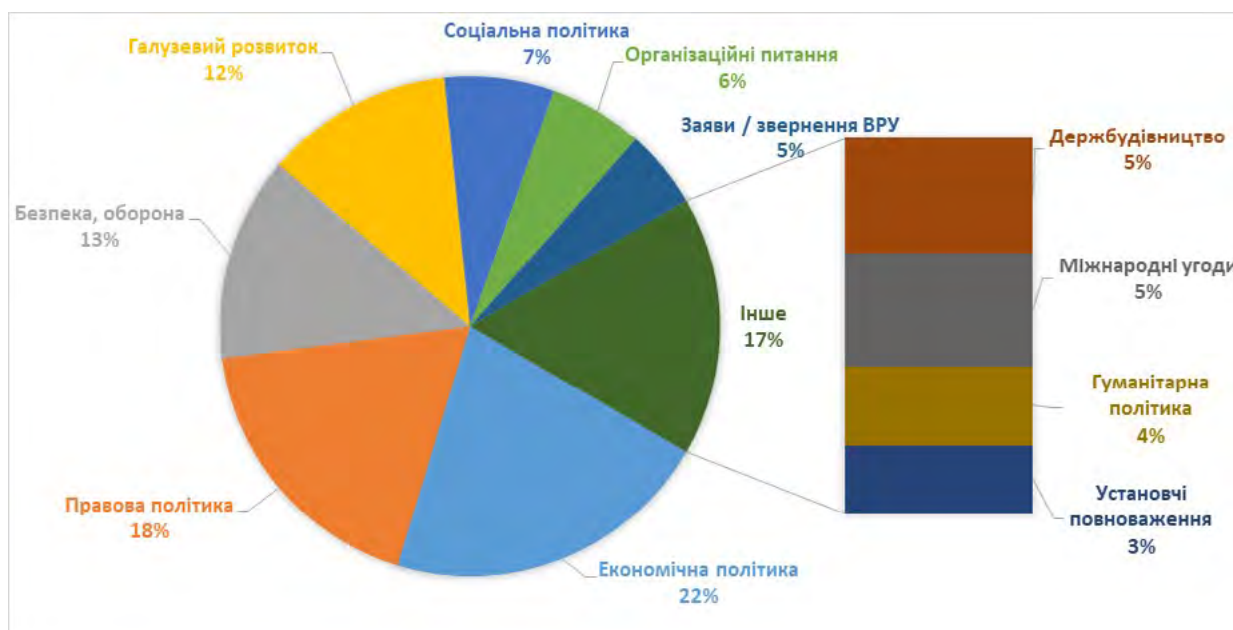

Рис. 4. Законодавчі ініціативи з 24 лютого по 21 червня 2022 р.

Джерело: сформовано автором на основі [4]

Однак в умовах війни багато положень законодавства, які діяли за мирного часу та регламентували вступ громадян України на посади державної служби в державних органах, стало неможливо реалізувати з урахуванням реалій воєнного стану в країні. На часі постало питання удосконалення діючого нормативно-правового поля шляхом внесення низки змін, які втратять чинність після припинення / скасування воєнного стану. Серед чи не найголовніших таких змін варто відмітити [8]:

- 1) скасування конкурсного відбору;
- 2) зменшення переліку документів від претендента на посаду у разі його призначення;
- 3) скасування спеціальної перевірки на предмет виявлення потенційного небезпечного кандидата;
- 4) скасування декларування.

Крім того, Указом Президента від 24 лютого 2022 р. № 68/2022 на базі обласних, районних та Київської міської державних адміністрацій було утворено тимчасові державні органи – військові адміністрації, які мають особливі повноваження та підпорядкування, а посади державних службовців можуть замінюватися особами певної категорії (військовослужбовцями військових формувань; особами рядового і начальницького складу (правоохоронних органів, служби цивільного захисту)). В умовах війни управлінських фокус змінюється з політичного на військовий задля забезпечення обороноздатності. Важливо відмітити, що спрощеність процедури призначення на посади державної служби у військових адміністраціях зберегла керованість держави в умовах наростання невизначеності та непередбачуваності процесів на тлі військової агресії росії.

Третім стратегічним вектором є відновлення економіки держави за рахунок переміщення підприємств з територій, що наближені або знаходяться у зоні бойових дій, в безпечні регіони Західної України. Для допомоги підприємствам реалізувати це Урядом України з березня 2022 р. було запущено «Програму релокації підприємств» [9]. До Програми може долучитися будь-яке підприємство, яке має на меті здійснити повну або часткову релокацію своїх потужностей з регіонів, які постраждали від бойових дій. Переміщення підприємств здійснюється в дев'ять регіонів України (Закарпатська, Івано-Франківська, Львівська, Тернопільська, Хмельницька, Чернівецька, Вінницька, Волинська та Рівненська області) трьома способами: самостійно; силами АТ «Укрзалізниця»; силами АТ «Укрпошта». Заявку на

участь в програмі можна подати через онлайн-платформу взаємодії учасників програми релокації ДП «Прозоро.Продажі». Наразі зареєстровано на переміщення 1816 підприємств, 601 компанія відмовилась від релокації, оскільки території на яких вони перебувають були деокуповані [12].

Станом на 30 серпня 2022 р. релоковано 725 підприємств, 528 з яких вже відновили свою діяльність на новому місці. Серед них найбільша частка підприємств припадає на сферу оптової та роздрібною торгівлі – понад 40% (від загальної кількості переміщених підприємств) та сферу переробної промисловості – 30%. Крім того, 7% це підприємства сфери інформації та телекомунікації, 6% – професійної, наукової та технічної діяльності, 4% – сфери будівництва. У регіональному розрізі релокація підприємств має наступну структуру: Львівська область – 29% релокованих підприємств, Закарпатська область – 18%, Чернівецька область – 13%, Тернопільська область – 8% та Хмельницька область – 7,6% [12].

Зазначимо, що третій стратегічний вектор крім просто фізичної релокації бізнесу передбачає ще кілька напрямів, зокрема це: створення сприятливих умов для функціонування та розвитку релокованого бізнесу; забезпечення системної комунікації з бізнесом задля знаходження можливостей розширення співпраці з органами місцевого самоврядування та іншими органами влади; уникнення корупційних ризиків та сприяння розвитку партнерства влади та бізнесу; сприяння працевлаштуванню як внутрішньо переміщених, так і місцевого населення на релокованих підприємствах; реалізація регіональних та грантових програм підтримки бізнесу на період воєнного стану; залучення закордонних інвестицій для створення потужного бізнес-середовища в регіоні; пошук замовлень для підприємств (наприклад, формування державного замовлення на соціально важливу продукцію і товари для забезпечення потреб ЗСУ); розвиток системи логістичного забезпечення; соціалізація працівників релокованих підприємств; удосконалення функціональної діяльності органів публічного управління в умовах війни.

Четвертий стратегічний вектор полягає у посиленні влади на місцях. Робота органів місцевого самоврядування в умовах війни ще раз показала наскільки важливою була децентралізація і проведена реформа виправдала себе. Однак потрібно окреслити коло першочергових завдань, на вирішення яких має спрямовуватись діяльність

органів місцевого самоврядування регіонів і територіальних громад, а також визначити підходи, методи та інструменти, що допомагатимуть зміцненню потенціалу територіальних громад.

Зазначимо, що для того, щоб органам місцевого самоврядування досягнути максимальної ефективності в процесі управління ресурсним потенціалом власних територій необхідно:

- 1) удосконалити чинні стратегії розвитку крізь призму потреб сьогодення, викристалізованих умовами воєнного часу;
- 2) розробити Програми комплексного відновлення територій тим громадам, які зазнали суттєвих руйнувань;
- 3) проаналізувати стан наявних і нові ресурси на території громади та відкоригувати інвестиційні паспорти,
- 4) провести аудит наявних людських ресурсів;
- 5) здійснювати моніторинг внутрішньо переміщених осіб;
- 6) удосконалити систему моніторингу об'єктів оподаткування;
- 7) підвищувати потенціал надходжень до місцевих бюджетів;
- 8) розширити спектр заходів для різноаспектної підтримки бізнесу;
- 9) розширювати співпрацю з донорськими організаціями європейських держав щодо розвитку органів самоврядування і територій;

10) максимально діджиталізувати процеси управління та вибудувати комунікаційну стратегію нового формату [14, с. 222-256].

П'ятий стратегічний вектор – це забезпечення результативної та ефективної комунікації між органами влади різних рівнів, між органами державної влади та громадськістю. Адже, використання інформаційних технологій та масова діджиталізація суспільства докорінно змінюють модель взаємодії з владою, спосіб та якість комунікації. Нині для зв'язку досить активно використовуються соціальні мережі, месенджери, чат-боти, телеграм-канали та багато інших інструментів комунікації влади з людьми [14, с. 222-256]. Добра поінформованість завдяки механізму комунікації взаємодії як влади, так і суспільства дозволяє уникнути або пом'якшити перебіг низки кризових ситуацій в суспільстві, економіці, політиці, системі державного управління того.

Висновки. Військові дії на території України обумовили появу низки викликів для влади будь-якого рівня та населення, які вимагають переосмислення пріоритетів розвитку, форм і методів роботи, життєвих цінностей. Але будь-яка криза породжує нові можливості. Тому має відбуватися консолідація влади, бізнесу та громадянського суспільства у єдиний потужний інструмент боротьби з агресором та реалізації цих нових можливостей.

Список літератури:

1. Борщевський В., Василиця О., Матвеев Є. Публічне управління в умовах воєнного стану: інституційні трансформації, стратегічне планування та механізми розвитку. *Держава і регіони. Серія: Публічне управління і адміністрування*. 2022. № 2 (76). С. 30-35.
2. Дані оцінювання втрат Kyiv School of Economics URL: <https://www.facebook.com/KyivSchoolOfEconomics/>
3. Загальна сума прямих збитків інфраструктури зросла до \$114.5 млрд. URL: https://kse.ua/ua/about-the-school/news/zagalna-suma-pryamih-zbitkiv-infrastrukturi-zroslo-do-114-5-mlrd/?fbclid=IwAR1m26EM1m9C11YiiB5_oAV2oUFLCsdkm114-el6T9qhpVyyq2dWDkKCDibk
4. Закони воєнного часу: які рішення ухвалила Рада за чотири місяці. URL: https://lb.ua/news/2022/07/05/522179_zakoni_voennogo_chasu_yaki_rishennya.html
5. Куйбіда, В. С., Куйбіда, С. В., Теличко, В. С. Модернізація публічного управління в умовах війни і першочергові його завдання. науково-освітній інноваційний центр суспільних трансформацій. *International Partnership and Cooperation of Ukraine in Wartime: Collective monograph / edited by D. Nascimento, G. Starchenko. University of Coimbra, Portugal – Chernihiv: REICST, 2022. С. 272–287.*
6. Національна рада з відновлення України від наслідків війни. URL: <https://www.kmu.gov.ua/diyalnist/nacionalna-rada-z-vidnovlennya-ukrayini-vid-naslidkiv-vijni>
7. План відновлення України. URL: <https://recovery.gov.ua/>;
8. Прийом на державну службу під час війни. URL: https://buh.ligazakon.net/aktualno/12224_priyom-na-derzhavnu-sluzhbu-pd-chas-vijni
9. Програма релокації підприємств. URL: <https://me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=3e766cf9-f3ca-4121-8679-e4853640a99a&title=ProgramaRelokatsiiPidprimstv>
10. Прямі збитки України, завдані ворогом, наближаються до 100 мільярдів доларів. URL: <https://www.epravda.com.ua/news/2022/05/19/687210/>
11. Публічне управління : навч. посібник / А.В. Стасишин, Г.В. Капленко, Г.О. Комарницька та ін. ; [за заг. ред. А.В. Стасишина]. Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2019. 460 с.

12. Релокація: 725 підприємств переїхали в безпечні регіони. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/relokatsiia-725-pidpriemstv-pereikhaly-v-bezpechni-rehiony>
13. Решота О. А. Особливості розвитку публічного управління в Україні: сучасні тенденції та проблеми. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2020. № 3. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Duur_2020_3_19
14. Шевчук І.Б. Інформаційні технології в регіональній економіці: теорія і практика впровадження та використання: монографія. Львів: Видавництво ННБК «АТБ», 2018. 448 с.

Nazarenko O.A., Ozarko K.S. CHALLENGES AND STRATEGIC PRIORITIES OF THE PUBLIC ADMINISTRATION OF UKRAINE DURING WAR

The article analyzes the dynamics of losses of the Ukrainian economy from infrastructure damage as a result of the Russian military invasion. A general assessment of direct, indirect losses and the needs of the Ukrainian economy in terms of recovery in the context of industries is given. Five strategic vectors for the development of the state and mechanisms for improving the efficiency of its management are indicated. The first strategic vector is the activities of authorities at various levels, business, scientists and the public, aimed at working out an action plan for the post-war reconstruction and development of Ukraine, finding resources for them and their successful implementation. The second strategic vector is the simplification for the period of the war and the improvement of Ukrainian legislation. It is important to note that the simplification of the appointment procedure for civil service positions in military administrations has kept the state manageable in the face of increasing uncertainty and unpredictability against the backdrop of Russia's military aggression. A number of changes made to the regulatory framework, within which economic entities operate, have made it possible to restore their economic activity and support the Ukrainian economy. The third strategic vector is the restoration of the state economy by moving enterprises from territories close to or located in the war zone to safe regions of Western Ukraine. In addition, within the framework of this vector, a number of areas of activity of public authorities are specified (creation of favorable conditions for functioning, constant communication with business to find opportunities for expanding cooperation, implementation of regional and grant programs to support business, improvement of the functional activities of public authorities in times of war, etc. P.). The fourth strategic vector is to strengthen local power, identify approaches, methods and tools that help strengthen the potential of territorial communities. The fifth strategic vector is to ensure efficient and effective communication between authorities at different levels, between public authorities and the public. Since good awareness, thanks to the mechanism of communication of interaction between both the authorities and society, will help to avoid or mitigate the course of a number of crisis situations in society, the economy, politics, and the public administration system.

Key words: public administration, challenges, strategic vector, recovery plan of Ukraine, business relocation, decentralization, war.